

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

• V edinstvu je moč.

* EDINOST * z izdajo zkrat na sedem vsako sredo in soboto o poudine. Cena za vse v prilogu 7 zl., za poln leta 3 gl. 50 kr., za četr leta 1 gl. 75 kr. — Sama priogostane 1 gl. 50 kr. za celo leto. — Posamezne številke se dobavljajo pri opravnosti v tržnikih v Trstu po 5 kr., v Berlino in v Ajdevščini po 6 kr. — Naslovnina, reklamacije in inserate prejema Opravnost, via Terreste. — Nova tiskarna.

Vsi dopisi se pošiljajo Uradništvo via Terreste. — Nuova Tipografia: vsak mora biti frankiran. Rokopis brez posebne vrednosti se ne vračajo. — Izstavni (razne vrste naznani in poslanice) se zaračunijo po pogodbi — prav cenob; pri kratkih oglasih z drobnimi črkami se plačuje za vsako besedo 2 kr.

O avstr.-oger. Lloydu.

Ko je bila v drž. zboru debata o carinske in trgovinske zvezzi med Avstrijo in Ogersko, so nekateri nemški poslanci Lloydovo društvo silno grajali, očitali so vodstvo tega društva uprav Židovsko izkoristenje tega po vlasti subvencijaniranega plovilnega društva, vsele česar društvo avstrijske vojne ne koristi v toljki merti, kakor bi moral. Mnoge take tožbe so bile pretirane in izvirajo tudi iz antipatijs, katere prevladujejo v notranjih deželah do vsega, kar pride iz Trsta, katere antipatijs pa so naši Lahoni se svojim brezaktom vedenjem temu važnemu mestu nakopali na glavo. — Ali da tudi Lloyd baš uzorno ne deluje, o tem smo prepričani.

Poslanec knez Lichtenstein, načelnik kluba konservativnih Nemcev, govoril je v drž. zboru o nagodbji dajši, uprav državniški govor in v tem govoru tudi še precej obširno izrazil svoje menjenje o našem Lloydiju. Vidi se nam torej potrebno da pričemo iz tega objektivnega govora vsaj to, kar zadeva Lloydja. — Knez Lichtenstein je o Lloydju blizu tako le govoril:

Trgovinski svet se o avstrijsko-oger. Lloydju prav pogosto in jako resnobno pritožuje. Marsikaj, kar se mu očita, ni dokazano. Semkaj prištevam nazor, ki je tako razširjen, da avstrijsko-ogerski Lloyd z lastnimi akcijami tu pata na borski igri; semkaj prištevam tudi nazor, da avstrijsko-ogerski Lloyd od nekaterih inostranskih trgovinskih družeh sprejema gotove svote, da ne odpira novih prog v Istočni Aziji; semkaj prištevam tudi najhujšo izmed vseh obdobjev, da se cena marsikakega blaga, ki ga Lloyd prevaževa, po raznih umetnih transportnih zaprekah na korist nekaterih izvoznencev posebno zvijava. Lloyd namreč blago, recimo olje iz Levante tako dolgo zadržuje, dokler se dotična skupina olja, ki je bila namenjena, da se jej cena dvigne, ni dražje prodala.

Vse ta sumničenja so nedokazana in kakor se kaže, se tudi dokazati ne dajo. Zadostno pa je na vsak način, če se taka sumničenja po svetu verjamejo. Ob enem nam pa kažejo, da mora vlada nekaj storiti, kar bi je dal včas vpliva na vodstvo tega podjetja. Naj imenuje n. pr. državne governerje.

Popolnoma so pa vtemeljene pritožbe trgovinskih krogov o počasnosti in dragoti Lloyda, o njegovih refikejah, in o kako mršavem razvitu nekterih njegovih prog po Levanti, o katerih se še celo trdi, da gredo rako pot.

Kar se tiče dragih tarifov avstrijsko-oger. Lloydja pri tovornem blagu, o tem niti besedice ne spregovorim. Zadostni naj bo, če omenim, da naš sladkor v Levant ne gre najceneje preko Trsta, ampak preko Hamburga, pri čemur nam je pa še tudi po eni strani računati s precej dragimi tarifi južne železnice, po drugi strani pa s cenimi tarifi za vožnjo po Labi v Hamburg. Vendar pa, če primerjamo voznilo iz Hamburga v Carigrad z ono iz Trsta v Carigrad, nahajamo pri skoraj trikrat večjem morskom potu razloček 20 do 25 frankov v zlatu. Voznila iz Trsta v Carigrad je v razmerji kakor 16.9 proti 7.35. Lloyd je toraj več nego še enkrat tako drag, kakor podjetja, ki vozijo iz Hamburga v Carigrad.

Kake so tega posledice? Take, da se le tisti obrtniki in industrijalcii Lloydja poslužujejo, ki nikakor niso vstani te potiogniti se. Za to so mu pa tudi takoreč izročeni na milost in nemilost.

Glede počasnosti so o Lloydju pritožbe tudi splošne in povsem opravičene. Resnica je, da se parobrodna društva danes v hitrosti skušajo, ker tekmujejo med sabo. Iz tega izvira, da hitrost 18 ali 20 morskih milj na uro ni nikakor več redka. Avstrijsko-ogerski Lloyd ostal je pa v svojem konservativizmu pri starodavnih 8 do 9 morskih miljih na uro in po pravici zasluži ime »pomorskega buzelzuga«.

Iz tega pa zopet izhaja, da so bile tuje vlade, ki iz začetka niso namevale lastnih parobrodnih prog snovati, temveč so hotele za svojo uradno poštno vožnjo Lloydja posluževati se, prisiljene mislit na osnovno lastnih parobrodnih prog, ker jim počasnost Lloydova nikakor ne ugaia. Ena izmed teh je nemška vlada. Taka počasnost in taka draginja zaslubi pa tem večjo grajo pri podjetju, katero se je v teku časa dvignilo na tako finančno stališče, da je razdeljevalo po 7% dividende med delničarje. O enem si je pa ustavilo tako velik rezervni zaklad in omislilo veliko ladij in parnikov. Pri parnikih in ladijah si je prav to društvo odpisalo že prav veliko odškodnine, pri vsem tem pa vleče tudi še izredno veliko državno poporopo — blizu dva milijona na leto.

Vzrok vsemu temu zdi se mi, da je veliki subvencijski, katera konkurenca vseh drugih podjetij v Avstriji ovira. Mnogo prispomore pa tudi k temu tako pomankljiva pogodba z Lloydjem, vsele katere vlada nema skoraj da prav nobenega vpliva na tovorne tarife tega društva. To mora toraj drugače postati. Da sem se danes v generalni debati o carinski in tr-

govinski zvezi s tem predmetom obširnejše povedal, ima svoj vzrok v tem, ker ne želim, da bi nas kak predlog prav tako iznenadil, pri katerem bi vse tako zamudili, kakor smo svoje dni zamudili ujajepšo piločnost pri Lloydovi pogodbi.

Vladi pa moram očitati, da je predlog za novo pogodbo z drugo državno polovicu sklepala, ne da bi bila poprej le kolikor z nami, s parlamentom v dotiku stopila. Iz tega izvira, da ima poslanška zbornica — ne rečem ravno dovršene, vendar pa pol dovršene dogodek pred sabo, ki nam bodo na veliko nepriliko, kajti razprave med dvema vladama so za obravnavo v parlamentu zdatno bolj sitne, kakor pa predlogi, pri katerih druga polovica nema ničesar govoriti.

Želim toraj, da glede nove pogodbe z Lloydom vlada že sedaj pozna naše želje in se na nje ozira. Na veliko olajšavo je bodo svoje dni pri obravnavah v tej visoki zbornici, kadar bo delala predloge. Sicer bi pa ne imel nič proti carinski in trgovinski zvezzi. Kakor sem že rekel, želim, da se sprejme nespremenjena, ker smatram spremembe, ki so se napravile glede poprejnjih razmer, za zdatne zboljšave.

Potem se je pričela razprava o rednem proračunu za vojaščino. Sturm je izrekel željo, naj vojni minister razloži dosedanje podatke teritorialne razdelitve in nove pehotne vredbe, topničarske vredbe itd. Vojni minister je odgovoril, da je nagla mobilizacija mogoča le po teritorialnem načelu. Ce tudi se na Avstrijsko-ogerskem ne more natančno izvesti, pa je tudi na Nemškem enako. Iz poskušenj, storjenih vsako leto na papirji, pa se je dokazalo, da zdaj mobilizacija polovico časa manj potrebuje, nego poprej.

Minister dalje govoril o potrebi vojaških častnih svetov, ki so tako sestavljeni, da ni misli na take napake, o kakoršnih je Sturm govoril. Glede umirovilenja se sklicuje na poprejšnje izjave ter pravi, da se število umirovjenih vojakov manjša. Potem se je proračun sprejel.

V odseku za zunanje zadeve ogerske delegacije je 16. t. m. govoril grof Andrássy o izjavi ministra zunanjih zadev ter rekel, da je izjava njegovemu pričakovovanju ustregla. Ali izgovora je posnel, da se knez Bismarck ni brigal za želje ene velevlasti, ampak le za obranitev miru in tako je Nemčija žrtvovala naše interese obranitvi miru. To pršanje pa je prevažno, da ne bi ga trebalo pojasniti. Potem je Andrássy dokazoval, da je zveza treh cesarjev nenaravna, vznemirjajoča, da je ona zgubila moč za obranitev evropskega miru, ker imati dve vladi tam, kjer bi morali skupaj delati, nasprotna interese. Vsled težav te razmere je prisla Nemčija v popolnoma nemogoče stanje, in Bismarck na obojo stran ne more biti več pošten »meštar.« Govornik prša dalje grofa Kalnoky-a, kako se ima razumeti njegova izjava glede boljših razmer mej Rusijo in Bolgarijo, ker je v Bolgariji razen združitve Rumelije vse vrejeno po berolinskej pogodbi in Rusija nema nobene posebne pravice, ali se imajo zakonite razmere predugađiti Rusiji v korist? — Grof Kalnoky je odgovoril, da je vlada uže v lanskih delegacijah glede združitve Bolgarije in Rumelije izjavila, da stoji na stalu pogodeb, in tako je tudi še danes. Vlada je imela jasen in določen cilj, ali dogodbe so ga

Politični pregled.

Notranje dežele.

Iz delegacij. Vojskini odsek ogerske delegacije je 15. t. m. brez promemb sprejel redni proračun za vojsko. Pri postavku stroški za premeščanja je izjavil finančni minister Szapary, da se obe vladi dogovarjati, kako bi se vedenemu povisavanju troškov za nastanovanje v okom prišlo. Vojni minister je zagotovil, da se bo po moži ozir jemal na domačo obrti pri priskrbovanju potrebsčin za vojaščino. — V avstrijskem proračunskega odseku je ta dan predlagal Sturm, naj se predloži izkaz skupnih osrednjih prebitkov ter zahteval od vojnega ministra, naj vojaški strokovnjaki odseku razlože dobrote novih pušč. Minister se je v odgovoru sklicaval na prejšnjo izjavo glede skupnih prebitkov in rekel, da se izkaz more oficijelno predložiti le po dogovoru obeh vlad, sicer pa je vsacemu prostu izkazu pregledati. Sturmov predlog je bil potem zavrnjen.

Sreča mu je vedno obdajal nek notranji nemir; — grdi črv ljubosumnosti je mu je razjedati burne prsi. Sploh njevo življenje bilo je res enako burnim valovom, ki so ga tirali od kraja, od enega sklepa do drugatega. Obšla ga je celo misel, zapustiti vojaške krdelo in prestopiti čez mejo ter tja zvabiti svojo Zorko, ako mu je res že udana. Ali sramovati se je začel samega sebe — postati izdajalec, prestopnik — tegi ni hotel!

Stankovi starši so stanovali v mestecu B.; najeli so si borno bivališče v podstrešju neke hiše, mati je bila na domu, oče Jurij pa si je z raznim šalobarjenjem mogel toliko prislužiti, da sta borno shajala.

Prestopimo za tri mesece dalje. Zorka je zopet doma; Stanko je še vojak.

Poglejmo v podstrešje k Stankovim staršem. Noc je uže tempa in zunaj buči burja, žvžgajoč okolo okna v strehi, ki razsvetljuje borno sobico, kjer Stankova mati Jera po dnevnu šiva. Za mizo sedita oba starčka molče.

— Beg ve — oglaši se mati — kje se nahaja sedaj Stanko? Uže mesec dni je minalo, odkar nič ni pisal; morda se mu je kaka nesreča pripetila!

Nesreča se mu sicer ni pripetila — oglasi se Jurij budošuo: bil je vedno veseli navil — ali sreča mu je ušla. Jaz sem mu večkrat ponavljal stari pregovor: kdor visoko leta, nisko sete, ali ni me hotel poslušati: naj bi bil ostal pri prvem

sklepu ter šel v semenšče, bil bi kedaj lahko gospod ter bi mu ne bilo treba vojaške kape nositi. Sreča mu je pa ušla: gospodičina Zorka, v katero se je zatelebal, poroči se v nedeljo z markizom! —

— Kaj res? — ubog Stanko! kako si se goljujal!

— Njega bi nikoli ne vzela, vodila ga je le za nos: on je pa preveč zaupal; jaz sem sicer od prvega zgodetka trdil, da iz teme ne bodo kruha.

— Kdo ti je pa povedal, da se poroči?

— Vsaj jo je danes pri desetih maši župnik z lece oklical, in to ve uže vse ljudstvo v okolici.

— Torej je istinal ubogi Stanko: nem, kaho prebijes ta udarec; hudo te zade, kdo to izveš in ne nem, ako hoš Še kedaj vesel. — Poročiti mu treba ter ga potolažiti; koj grem tu k sosedu; njena hčerkka mu bude pisala, naj se uda v božjo voljo ter voljno prebije udarec, koji ga je zadel.

— Eh, kak udarec! tako jezično babo, kakor si ti, še vdobi — pravi soprog simej se.

— Jezična sicer, ali vendar dobra! — odvrne ona: — potripi nekoliko, dokler se ne vrnem.

Sosedina hčerkka je še budila. Jera je pove, kako mora pisati Stanku, kako naj mu priporoča zaupanje v Boga, itd. Ko je pisala, prebrala je Jeri, potem pristavila še zadnje srčne pozdrave, na to izročila dekljico desetico, naj jutri pismo na pošto dá.

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Valovi.

Spisal: Levin.

VI.

Neugodno je zadeleto pismo ubozega Stanka; ves preplašen je begal ves dan okrog, nemirne misli divjale so mu po glavi: — Torj je njen oče vse izvedel in zapodil moj starši ohihi! moja slutna se je vendar le uresničila! Uboga starčka! kam se sedaj obrneta? Osoda! trda osoda! — misil je in ukrepal, kako bi mu bilo mogoče jima pomagati vsaj z dobrim svetom.

In ti uboga Zorka, koliko mora prebiti radi menel jaz nisem vreden takega zatujevanja — nevrednež je oni človek, ki rani žensko srce ter je uname za se čeprav dobo ve, da mu ne bude mogoče takemu ženskemu bitju kedaj osrečiti! — nevredne tvoje iskrene ljubezni sem tui jaz, ki sem se z ljubezniško igral liki otrok z ognjem!

Pri teh mislih se strese. Zopet druge mlejše miši mu pridejo v možgane: — zakaj se pač pod nič devam? poprašuje samega sebe — nisem li tui jaz človek? zakaj si pač tako črno slikam vse; i jaz imam pravico do življenja, do nebezoi!

Ko te sreča obišče, ne pozabi svojega bližnjega, ki morda v nesreči zdihuje; ko si pa nesrečen, ne upaj na tolažbo od strani svojega bližnjega ali prijatelja, ampak zanašaj se sam na se, spoznaj vrednost svoje osebe — to je oni zdravi egoizem, ki človeka čestokrat resi obup.

Tudi Stanko se je pomiril; na večer stopi v neko gostilno in tam v nekem kotu, kjer ga nobeden ni nadlegoval, odpiše materi in Zorki, tolažec ji, čeprav je sam najbolj bil tolažec na potreben.

VII.

Njihodemo dalje popisovali, kako se je s Stankom godilo mej vojaki. Pisma od Zorka so mu še dohajala, ali le redkoma. Zorka je bila pri svoji teli v mestu B.; iz hiše ni nikoli šla sama, ampak vsakikrat z svojo tetto, neko čmerno, a bogato usivo. Na domu je tudi bila vedno nadzirvana, da bi kaj skrivno ne pisala, radičesa je moralna skoraj od pisanja prenehati. Pogosta pisma od Stanka dobivala je po svoji služnici, katerej jih je Stankova mati dajala; — tožil je ubogi Stanko, kako je nesrečen in preganjan od odurne osode, kako se vedno čuti otožnegata v pobitega; mrmral je večkrat tudi na njena pisma, ki so tako redkomu prihajala in bila tako kratka. Vedel je sicer za užrok, ali predstavljal si ga je kot Zorko izmišljotino — Zorka, kojo je on tako iskreno ljubil, ni se mu zdela več nekdanja blaga in zvesta ljubica, ampak mrzla in polna kesanja.

zavre. Minister se popolnoma ujema s tem, da se berolinska pogodba v ničem nema promeniti. Nobeden pa ne more ta-jiti, da je razmera Rusije do Bolgarije za bodočnost velevažna; ne more se m'sliti, da bi napetost med veliko državo in majhno državo mogla dolgo trajati, če druga vlada za malo džavo vedno na straži ne stoji. In kdo bi prevzel to nalog? Appony graja, da ministerstvo zunanjih zadev svoj program vedno le v obliku varuje, mej tem ko se Rusija prizadeva za vspehe. Misimo se vedno držali oblike, Rusija bistva. Mi imamo na vzhodu živenske interese, Rusija pa se stega po slavi.

17. t. m. je grof Kalnoky vsled pršanj izjavil, da je pričakovati, da se s Turčijo in Grško sklene trgovinska pogodba; glede avstrijsko-rumunskih trgovinskih razmer pa je minister izrekel obžalovanje, da ni bilo mogoče ugodne pogodbe, meni pa, da se na Rumunskem javno menenje prevrže, ker pretrganje trgovinskih razmer bi škodovalo obema državama.

V odseku za vojaške zadeve ogerske delegacije je vojni minister na dolična pršanja odgovoril, zakaj je tri ogerske polke premeščili ter se naslanjal na te, da je ruske konjice več na meji nego avstrijske, pa ne le na avstrijski, temuč tudi na pruske meji. Odsek je sklenil delegaciji predložiti sklep, naj vojni minister v prihodnjem letu predloži poročilo o premeščevanju.

Proračunski odsek avstrijske delegacije je brez razprave in brez promembe sprejel proračune skupnega finančnega ministerstva in najvišje računske oblasti; dalje je sprejel tudi poročevalcev predlog, naj se finančni minister povabi, da pojasni in utemelji troške, postavljene pri postavku carina.

V proračunskem odseku avstrijske delegacije sta bila ta dan na dnevnu redu proračuna za vojno mornarico in za Bosno in Hrcegovino. Naglašalo se je, da troški za mornarico od leta do leta rastu. Poveljnik vojne mornarice se je posebno opiral na to, da imamo zdaj 38 torpednic, izvrstnih, ki bodo za več let zadoščevale in jasno hvalil izvrstnost naših ladij. Proračun se je potem sprejel brez promembe. — Tudi v odseku ogerske delegacije je baron Sterneck hvalil torpednice, ki so se pri zaporu grških bregov posebno dobro obnesle. Pristoljal je dalje, da je za ogerske učence mornarične akademije madjarski jezik zapovedan, in da se posebno v ozjemu na domačo obrt pri pribavljanju potrebsčin. Potem so se sprejele vse predloge. — Tudi proračun za Bosno in Hrcegovino se je v avstrijskem odseku sprejel brez promembe; govorilo se je sicer mnogo a bistvenega malo, bilo so le navadne fraze. Spomina vredne so nekatere opazke poročevalca Dumbe, ki je naglašal, da se nekaterim bosniškim izdelkom, kar se je Bosna vtesila v carinsko okoliše, škoda godi, da je potreba povzdignoti živinorejo in odpraviti nekatere napake pri pobiranju davka. Mattuš je omenil prične glede cenitve zemljiskega davka, pomanjkanja splošnega občinskega zakona in pospeševanja in ustavnitev šol.

DOPISI.

Iz Sredca, 18. novembra. Kaulbars ni odgovoril na vladino nato, naj počaka odgovora na zadnjo nato, da se vrno ministri iz Tirnove, ampak poslal je danes drugo nato, v katerej pravi, da preziranje nasvetov, mlačnost vlade nasproti napadanju ruskih poljanikov, kakor tudi sklicanje velicega sobranja pričajo jasno, da je vlada sklenila, nazorom ruske vlade kljubati, zato smatra Kaulbars daljše svoje prebivanje v Bolgariji za nepotrebno ter izjavila, da so sedanji bolgarski vladarji zgubili zaupanje Rusije in zato so razmere pretrgane. Kaulbars z vsemi ruskih konzulatih vred zapusti Bolgarijo 20. t. m. in ruske podanike izroči nemškemu varstvu.

Ruska vlada je sestavila posebno komisijo, ki se bo pečala z raznimi socijalnimi in ekonomičnimi sibirskimi pršanjimi, vključno glede javnega poduka, proganjana v Sibiriju, vredbe pravosodja, izseljevanja itd. Generalna governerja vzhodnje Sibirije, grof Ignatjev, in amurske okrajne, baron Korv, udeleževala se bosta pri delih te komisije.

Srbsko bolgarska komisija za vredbo meje pri Bregovi prične 1. decembra svoje delovanje v Negotinu.

Mej grškim ministerstvom in državnim zborom je nastal spor, vsled česar je bil državni zbor razpuščen. Sedanji Grki so čudni ljudje, radi bi silno mogočni bili, a tega nečejo vedeti, da je v ta namen treba pozrtovanja.

V Avganistanu se je uporaztri. Avganskoga generala Gholam Hider kana, ko je bil na poti proti Ghuzni, da otme to mesto, napali so uporniki v Šenidahan soteski, vendar se jim je odtegnol in prišel v Ghuzni, drugi dan pa je uporniki napadel ter jih tako pobil, da je v znamenje svoje zmage deset voz odrezanih glav v Kabul poslal.

DOPISI.

Neizkošane 15. listopada. (Izv. dop.) — Čudna tihota je vladala dolgo v ozir bližajočih se volitve. Kandidatje so se sicer oglašali, — toda godilo se je vse tako mirno, da si v družbah le malo kdaj slišal besedo o tem.

Misili smo, kako mirno se bodo vršile volitve, osobito, ko se nam ni boriti proti vragu. A zdaj so se reči zasukale in kaže nam, da bomo morali veliko delati, ako hočemo res vsestransko sposobnega kandidata poslancem izvoliti. Zopet bo tedaj boj na voliščih!

Ko pa govorim o borbi, zagotovjam Vas, g. urednik, da na g. Polde Dekleva,

mlinarja v Bujah, niti ne mislimo. Izvija zdi se mi, je, da ta gospod kandidira; ironičen je po mojej sodbi dopis iz Košane št. 91. »Edinosti« — sploh je ironičen priporočati izvolitev g. L. Dekleva.

G. L. Dekleva naj nam pojasni, ali je še Kranjec (tako se je sam imenoval, ni hotel biti ne Nemec ne Slovenec) — ; pojasni naj nam, kaj se mu zdi v ozir slovenskega jezika, ali je res tako pomankljiv in borec, kakor ga je sliškal; odgovori naj nam, kdaj misli odpraviti iz svoja pisarnje uradne nemške formulare; pojasni naj nam sploh, je li za narod kdaj kaj storil — — — Ako nam to vsaj povojno pojasni, potem ga hočemo še le smatrati kot takega, česar kandidatura ni — ironija! — Da ga g. dopisnik hvali kot dobrega gospodarja, na kar sklepa iz tega, da ima veliko posestvo, namočil je sam palico s tem proti svojemu ljubljencu. Ako je g. D. bogat, gotovo je toliko bolj dolžan kot rodoljub kaj več žrtvovati za narod; ali kje smo še kaj takega slišali?! — In veliko premoženje, ali je to karakteristikum dobrega poslanca?! Sploh naj o g. Deklevi govoriti priprosto ljudstvo, naj razjasni pomen besede »srmentinov buh« — — — Še nekaj gradiva imam pripravljenega o tem odličnem kandidatu. Mislim pa, da za enkrat to zadoščuje in da g. kandidata lahko izmodri, da neha kandidovati.

Naš kandidat za deželnih zborov bo skoraj gotovo g. Hinko Kavčič, znani rodoljub na Razrditem. Kandidat za državni zbor se za poslanstvo v deželno zbornico ne potegujejo. — Senožetki kandidat je zdaj brez vsake nade v bodočnost.

Prihodnjič še kaj o volitvah.

Iz Solkana dne 12. novembra (Izv. dop.) Naša čitalnič je ena najstarejših na Primorskem, ker prihodnje leto bodo obnovljala uža dvajsetletnico. Par let sem pa to društvo vendar premalo napreduje, ker ni moža, kateri bi se potrudil, da bi se udje pomnožili in bi skrbel, da bi se zopet po Solkanu širila slovenska pesem. Naš fantje so uža zopet začeli »jolilajiti« in druge italijanske kruliti.

Želja je torej moj tukajšnjimi rodoljubi, da b. se naši čitalnič očetje zopet začeli bolj brigati za povzdrogo petja in sploh našega čestitljivega društva, katero ima morda najstarejšo zastavo na Primorskem še od leta 1848. Ohranila se nam je še lepa, kajti našpravljena je bila ta slovenska trbojnjica iz tako težke, prave svile.

No pa sliši se, da so se v merodajnih krogih uža začeli razgovarjati, kako bi še letos v Solkanu osnovati kajko besedo, in posebno se pogovarjajo o tem, kako bi se prihodnje leto na prav dostenjih način obnovila 20letnica naše čitalnice. — Sliši se, da se ima ta slavnost vršiti prihodnje leto v lepem mesecu maju in da se začne še to zimo pripravite glede petja in sploh programa te slavnosti. Povabijo se vse narodna društva na Primorskem in tudi druged na Slovenskem, in govoriti se tudi, da se osnuje poseben veselčni odbor za to slavnost. V prvih vrstih pa bodo nekda vabljeno delalsko podporno društvo v Trstu, katero je nameravalo uža lansketo napraviti izlet na Sv. Goro in se udeležiti velike veselice v Solkanu. Menenje tukajšnjih rodoljubov je, da bi se oni letos nameravani izlet napravili v maju prihodnjega leta, in da bi se sploh Tržačani udeležili naše slavnosti, ki bodo potem toliko veličastnejši.

Priporočam tudi jaz pri tej priliki slavnemu odboru naše čitalnice, da se pomene dela na vse kriplje, da se prihodnje leto pred svetom pokrovemo kakor prav narodni stražniki našega naroda ob Soči.

Domače in razne vesti.

Imendan Njenega Veličanstva presvitne cesarice Elizabete praznoval se je včeraj prav dostenjno tudi v Trstu. Vse srednje in ljudske šole v Gorici, toliko državne, kolikor metne in privatne, imele so službo božja za presvitlo cesarico in so bili potem učenci in učenke prosti šole. Na c. k. dekliški šoli bila je tudi posebna veselica, katere so se udeležile mnoge odlične osobe.

Cesarju dar. Cesar je podaril iz lastnega premoženja 200 gld. dekanski očini za izdanie farovža.

Odlitkovanje. Gospod Aleksander baron Koller, tajnik pri pomorski oblasti v Trstu, dobil je naslov in značaj ministralnega tajnika.

Imenovanja. Pri c. k. finančnemu ravnateljstvu so imenovani: Koncipient Ivan Vidulich finančnim poverjenikom v IX. razr., praktikant Albert Resen finančnim koncipistom v X. razr., davkarški pristav Alojzij Cordardo kontrolorjem v X. razr., praktikanta Aleksander Berbuč in Donat Fonda pa adjunktom v XI. razr.

Predsedništvo političnega društva Edinost je izdalо to le vabilo do slovenskih rodoljubov na Primorskem: Velecenjeni gospod! Gotovo ste tudi vi prepričani o velikej važnosti dežarnega zavoda v Trstu, kateri zavod bi bil v slovenskih rokah, in torej Slovanom v prvi vrsti pristopen. Slovanski listi, menjuni v prvej vrsti naš tržaški list »Edinost«, so o tej važnej zadevi uža večkrat obširno pisali in ta zadeva se je tudi uža razpravljala v običnih zborih političnega društva »Edinost« in »Delalskega podporno društva« v Trstu. Odbor političnega društva pa je še posebe dobil nalogu, da osnuje tako društvo, izrioma zadružno in izpoljujoč prevzeto nalogu, vabi Vas podpisano predsedništvo na veliki shod slovenskih in hrvaških rodoljubov vsega Primorskega, ki bode v nedeljo, dne 21. t. m. točno ob 11. uri predpoludne v dvorani »Slovanske čitalnice« v Trstu (Monte verde). Na tem shodu se bodo predstavila pravila, nasvetovale morebitne premembe in se bodo volili odbor 15 udov — kateremu odboru se bodo poverila zadača, da storiti vse potrebne korake za postavno vključenje zadruge, ter da nabira, vpiše družabnike, ter tako zadruži postavi trdne temelj. Gledate na veliko važnost, katero ima ta zadeva za naš narod. Podpisano nadeja se, da boste podstavili shod z Svojo navzočnostjo in znamenja z visokim poštovanjem: Predsedništvo političnega društva »Edinost«. — N dejati se je, da s tega shoda udeležite prav mnogi rodoljubi.

Vodstvo podružnice društva Sv. Cirila in Metoda se je šlo v četrtek pokloniti mil. škofu tržaškemu, Mons. dr. Glavinu, kateri je gospode prav prijazno sprejel in objubil, da društvo brani svojo dobrohotnost.

Tržaška podružnica društva Sv. Cirila in Metoda torej napravi 7. decembra **veliko besedo** v prekrasnem gledališču »Armonia«. Peli bodo razni pevski zbori, mej drugim. Včer je Sava z spremljavanjem vojaškega orkestra, mešani zbor »Ave Marija«, tudi z spremljavanjem orkestra, potem nek samoprov, nova kompozicija g. Kosovela itd. Po ložah je uža zdaj pršanje in je uža nekoliko oddanih. — Lože se prošajajo v kavarni Commerico in v uradniji del podpornega društva.

Slovenski otroški vrt v Trstu je napravil vodstvu podružnice Sv. Cirila in Metoda v Trstu mnogo dela in skrb, — ker magistrat meče polena mej noge, dokler le mogoče. — Zdaj se stopnice predelavajo in potem menda ne bodo več mogel zavlačevati odprtja. Kako magistratove skrbe za nas, naj bodo dokaz to, da je postal uža večkrat gledat svoje ljudi, ako se otroci uža podučujejo, ker želja na magistrat je, da bi mogli kaznovati družbo Sv. Cirila in Metoda. Lahonom sploh vsa stvar strašno priseda; ali toliko bolj se pa slovensko ljudstvo za njo zanimiva; doslej je vpisani do 47 otrok, in »ko bi se danes vrt odpril, gotovo bi se jih oglašilo še drugih 50, torej preveliko število za prostore in učiteljsko moč. — V kratkem se v Trstu osnuje tudi ženska podružnica društva Sv. Cirila in Metoda, kar bi bilo posebno lepo in veselo.

Prvi večer »Sokolskth plesnih vaj«, kateri nam je zadnjo nedeljo v dvorapi »Slovanske čitalnice« zbudil »Tržaškega Sokola« iz spanja, katero je od svojega prvega in zadnjega letosnjega izleta (26. aprila) v goriške okraje spal. S tem prizetkom Sokolskth plesnih vaj se je oprimlji tudi nov društveni život mej tržaškim slovenskim prebivalstvom, ker od kar se je začela kolera, dremača so vsa društva in le malo znamenj svojega življenja kazala. Nadejali smo se torej, da zapazimo pri vajah vekše šteilo »Sokolov« in povabljenec, ker počitnice so bile dolge, ali v resnici smo opazili veliko malomarnost naših gospodov »Sokolov« za svojo lastno stvar, ker vaje so bile slabo obskane, mej tem ko so se gospoda opazovali v raznih gledališčih, kjer se prikazuje italijanske »klasične« neumnosti in podpira italijanska kultura. Zato se je na vajah video malo imenitnih osob in tudi zapazilo malo izbornih plesalk, katere »Sokola« nikoli ne zapustijo, samo pregrešamo, da ne morejo pozabiti, da se v Trstu najhajojo, ker se »si« preveč sliši; v tem oziru pa »Sokoli« njih podpirajo tako, da če kdo iz Kranjske med nje pride, ne bo vedel, kje je. V ostalem se nadejamo, da v prihodnje kaj veseljšega objavimo. — Tudi v delalskem podpornem društvu so se plesne vaje začele v nedeljo popoludne in se bodo nadaljevale vsako nedeljo od 4—8 ure zvečer, katerim imajo le družabniki in družabnice pristop in to tisti, kateri se bodo mogli izkazati, da z društvenimi prinosi niso v zaostanku. — V dober vspeh!

Untone Operata Triestina. V nedeljo 21. t. m. ob 4. popoludne imel bodo moški oddelek tega društva izvedeno glavno skupščino.

Demandna poroka bode v četrtek na dan sv. Katarine z slovensko sv. mašo ob 8 uri v farnej cerkvi sv. Ivana; obhajal jo bodo še krepki 88letni Žamarija Milkovič (stari mežnar) z svojo 88letno soprogo, ker ravno ta dan pred 63 leti sta si ljubezen in zvestobo prisegla. Bog ju živi še mnogo let!

+ Anton Krizmančič, posestnik iz Bazovice vračal se je predvčerjnjem zvečer zdrav in vesel iz Ricmanj domu v Bazovico. Ali ni prišel domu, ampak žandarji so ga našli poleg Bazovice mrtvega na cesti in ga nesli domu. — Mož je bil premožen, dober gospodar in rodoljub. — V Ricmanj je bil še potegnol f. 41, katerib pa niso našli pri njem, vendar pa mu je moral ono svoto kredo vzeti, ko je bil uže mrtev, kajti najbrž ga je zadele kaplja. Denes smo zvedeli, da K. ni še mrtev, ampak močno bolan.

Start poznanosti slovenski urar, g. Josip B-zek umrl je včeraj v mestnej bolnici v 73. letu. Mož je bil v svoji stroki tako iznajdljiv in tudi pravi rodoljub.

Tržaške novosti: Koler je torej pri nas popolnoma počehala in bolnica koleroznih je bila odpravljena 12. t. m. Stala je bolezen mestno denarnico nad 200.000 gld., katero sveto bodo davkoplaševali v bodoče morali skladati. — Ljudstvo zdaj pravi, da so na magistratu koleru uradno proglašili in prav tako tudi uradno preklicali ali odpravili; prave kolere da sploh ni bilo itd. V tem ljudstvo, kjer navadno pretirava, ali večji zdravnik sami trdje, da se je tudi od strani zdravstvene komisije mnogo pretiravalo; mnoge so mladi nevečni zdravnikti proglašili za kolerozne, kateri te bolezni niso imeli. Reči se more, da vendar koleri ni ta pot toliko ljudi popadla, kakor v epidemijah poprejšnjih let. — Ali bat je — in s tem strašilo zdravnikti sami, da nas prihodnje poletje zopet obiše strašna bolezen, in da se mogoče še bolj razširi v notranje kraje, kakor se je letos. — Upajmo načeljši, kajti v teh rečeh tudi zdravnikti sami plavajo v hipotezah, nič pozitivnega ne vedo.

Nesreča. V mlini Economo se je posrečil predvčerjnjem zvečer 36 letni delavec Ivan Gregorić, uč delavskega podp. društva, rodoma Gorican, oča treh majhnih otrok; ranjen je bil na roki prav močno. Pozvan je bil dr. Cuduri, ki ga je večel odvesti v bolnico. Delavci v mlini, pozor! — 11 tna deklica

igrala se je z drugimi otroki na stopnicah v 3. nadstropji hiše št. 2 v ulici Pondares. Padla je čez ograjo v vežo ter si zlomila desno nogu. Nadzirajte svoje otroke, stařiši, da se ne boste prepozno kesali!

Neravnica je vest v »Trž. Tagblattu«. In tudi v drugih nemških listih, da je namreč slovenski učenjak, g. Franc Levstik zginol. — Gosp. Levstik se vsaki dan po Ljubljani sprejava in vedno vestno in natančno opravlja svojo službo v licejnej knjižnici.

Pobegnol je v Rim nek okoličan, mestni cestiar, rodoma Barkovljan, napravil je 4000 gld. dolga, pa popustil ženo in otroke.

Policijsko. Težak Leopold Cudat ranil je necega Josipa Cimochi-ja z nožem pod levim očesom. — Zloglasni Josip Cosolo iz Trsta vlosil je v stanovanju goštinčarke Marije Roba v 2. nadstropju hiše št. 12. v ulici Farneto. Ko je mislil odnesti pete in razne dragocenosti, vredne 60 gld., takrat pa se je povratila lastnica in ga prijela. — Več težakov se je sprije na trgu Stazione ter sta bila Janez Paisser iz Ljubljane in Jakob Plattner iz Kranja nožem težkoranjena, vsled česar so zaprli kot sumljiva Janeza Malombra in Božidarja Vosk. — Prodajalka Marija F. je včeraj za zajuterki zpla morda »frakeljek« preveč, koji je dal »korajžo«, da je pretepal kmetico Ivano M. iz Gorjanske. Da je izvlečejo špirit, odpeljali so jo na policijo.

Razpisani službi. V okrožju primorskega finanč. ravnateljstva razpisano je mesto račun. praktikanta pri davkariji L. instancije s plačilom 300 gld. na leto in služba davkarskega višjega nadzornika v VIII. razredu. Prošnje do 6. decembra predsedništvu financ. ravnateljstva v Trstu. Potrebno je znanje obh. deželnih jezikov.

Služba občinskega tajnika je razpisana v združenih občinah Muscoli-Str. Šoldo (na Goriškem) do 1. februarja 1887. Plača iznaša 400 gld. Prošnje do konca decembra t. l. županstvu.

Za dijaško kuhinjo v Trstu je daroval gosp. Franc Kalister f. 25, za kateri dar mu bodi presrčna hvala!

Kolera se je soper prikazala v Istri; v malih vasi Zavrh poleg Zaboršča so zboleli predvčerajšnjem 4. kmetje za kolero, od katerih so še isti dan umrli trije.

Medveda je ustrelil, tako se poroča iz Kočevja, 9. t. m. posestnik Matja Glodič. Kosmatinec je po prilici 7 let star in 165 kg. težak.

Popravek. V zadnjem št. smo prinesli vest »Iz Podgrada«, katero popravljamo tako, da onemotni uradniki c. k. sodnije niso bili ne omenjeni in tudi ne napadani v »Slov. Narodu«.

Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici: priredi veliko besedo v imenam Nje Veličanstvu, presv. cesarici Elizabeti v prostorih »Slovenske Čitalnice« v nedeljo 21. novembra 1886. Pričetek ob 7/4, ura zvečer. I. 1. »Slovenca doma«, vgl. Vojarič; pojmo možki zbor, 2. Slavnostni govor, 3. Hribarjeva »Kantata«; pojmo možki zbor, 4. »Dražba«, spel Sim. Gregorčič; deklamuje gospodin G. D., 5. »Na boje«, vgl. Hajdrich; pojmo možki zbor, 6. »Gluh mora biti«; burka v jednem dejanju, 7. »Cerkvice«, vgl. Hajdrich; čveterospev, 8. »Kje je meja?«, vesela igra v jednem dejanju. II. Domača zabava v prostorih Marzinijeve gostilne. Opomba: Vabilo velja ob enem kot vstopnica, brez katere nema nikdo vhoda. Neutje, ki želijo dobiti vabilo, naj se oglasijo pri odboru. Vstopnina za osebo 15 kr. Nádplač se hvaležno sprejmejo, ker velja čistti dohodek v korist našemu društvu. V Gorici, 16. novembra 1886.

Odbor.

Volilice Postojansko-Logaškega okraja vabi izvrševalni odbor kluba naravnih poslancev na volilni shod, kjer se boje vršilj jutri, v nedeljo 21. novembra ob 4. uri v Postojni v gostilni gospoda Vičiča. Predstavljati se bodo pri tem shodu kandidatje za deželni in državni zbor. Obširno bode na tem zboru zopet govoril Andrej Ferjančič. Nidejati se je, da ga pride poslušat mnogo volicov. Mi pa želimo, da notranjsko ljudstvo samo spozna dr. Ferjančiča in da se ne ozira nego na svojo vest, ne pa na priporočila ljudi, kateri še nikoli niso bili odločni ljubitelji svojega naroda.

Za Dolinarjev spomenik davorati so nadalje: Gg. Gerlanc Ivan f. 1, Pogorelec Ante f. 1, Naprej 50 kr., I. S. N. f. 1, Martelanc Andrej f. 1, Kariš Anton 20 kr., Perhinek Anton 20 kr., Senožeški 50 kr., Ferluga Jakob f. 1, Koh Peter 50 kr., Š-slin Andrej 20 kr., Perhavec Andrej 20 kr., Gregorič Vinko (Prvačin) f. 5, Straus 30 kr., Neimann 50 kr., Vok Anton 20 kr., Grebenec Vjekoslav f. 2, F. Sterle v Zalogu 50 kr. Skupaj for. 15.80. — Zadnjič izkazanih for. 76.40 l. — Skupaj for. 92.20 l. — Odsek uljudno prosi gospodov nabiralcev naj blagovole poslati nabbrane svote z določnimi polami blagajniku, g. Vekoslavu Kalistru, (Via Coronio Št. 27, Trst) in kjer se ni se začelo nabirati, naj se hitro sklene, če se da kaj skupej spraviti; ako ne, naj se pole nazaj pošlejo.

Listnica uredništva.

Gosp. učitelj v Livku in v njegove družbi še 4 drugi gospodovi so poslali v »Narode« in »Sočo« neko izjavo, v katerji nas mej drugim sumiščijo, da nismo hoteli biti pravčini g. učitelju iz Livka, ker nismo hoteli objaviti nekega poslanega. Tem gospodom čisto mirno odgovarjamo to-l:

Livški gosp. učitelj nam je poslal 8 tesno pisanih strani spisa, katerega je on krstil »poslano na podlagi tiskovnega zakona«. Ta spis je spremjalno neko pismo našemu uredniku, v katerem omenjeni g. učitelj preteč prasa, ako sprejememo odgovornost za nek dopis iz Kobarida, ker stvar ni še rešena. Ob enem pravu, da smo si mnogo škodovali, ker marsikako bode le še do konca tega 1-ta naš načrnik, nadalje, da ga ni treba izzivati in še več takih.

Mi pršamo zdaj vsacega razumnika: Kateri urednik bi prevzel dvakrat daljši popravek, nego je bil dopis, katerega je hotel popraviti in to potem, ko je gospod Liveški učitelj na tak način napadal našega urednika v nekem ljubljanskem listu, in so mu došle razne dopisnice in listi, v katerih se mu kaže raznovesnost preti, da se bodo lista »Edinost«, naročniki odvračali, da se list zatrči in urednik zatoži. — Da bi bili mi objavili poslano, kateri, mimograde rečeno, ima tudi preveč vsejnih psov, pač bi si bili dali spričevalo uboštva in bi bili s tem le dali priliko gospodu Liveškemu učitelju, da bi se bil mogel hvaliti, kako nas je ugnal v kozji rog, kako smo se zbalili itd.

Kateri urednik bi bil sploh še pismeno obveščen s takim gospodom in mu pismeno odgovarjal? Iz poslanega učiteljev v dveh slovenskih listih pa le spoznavamo zaveznički proti našemu listu. — (Uganoh pa bi lehko, zakaj ni tudi šesti podpisal najnovejšega manifesta).

Zato pa gospodom po tem potu odgovarjamo na razne pretnje, da smo pripravljeni voljno prenatisi tudi nastopke njihove zlovolje in jeze, saj smo prebili še hujše viharje.

Točka nas pri tem le up, da se ščasoma tudi tem mladim gospodom pomiri vroča kri in da ti in drugi razvidijo, da njihova očitna jeza zradi stvarnih opazek glede učiteljstva in ukaj na pravem mestu, ker nistanu na svetu, katerega dejanske razmere ne bi s. dale kritikovati in tudi zboljšati. — Še žalostnejši vtisek je na nas napravilo poslano nekega g. učitelja iz Gorlice v nekem ljubljanskem listu, v katerem izraža, da ga ni volja po sodniški poti siliti našega urednika, da bi sprejel nek njegov spis popravljajoči dopis iz Trsta v št. 90 »Edinosti«. Pred vsem nam ni jasno, čemu je bilo potrebno popravljati stvar, katera ne potrebuje popravka. »Kaj pa je tebe treba bilo« — vskliknil je vsak misleči človek, kateri je čital jedno in drugo in je le ugibal osobno, katero je morda mislil naš dopisnik.

Pa to vsa ni še nič proti trditvi, da bi bil gospod goriški učitelj močel od nas postaviti ter ter nas sodniške siliti, da sprejememo njezino popravke.

Ni treba baš posebnega juridičnega znanja, ampak le zdrave pameti v razsodbo, da bi bil vsak državni pravnik jako na doča zategnol obraz, ko bi bil prečital tožbo na podlagi uže omenjenega dopisa.

Nerazumljivo nam je torej, kako je mogel priti gosp. goriški učitelj do spoznanja, da je imel postavno pravico do popravka in da nam nekoliko blagodušno podeljuje »spardon«, kateri je tako po ceni, ker je podoben »svetega Blaža Žegnu«.

Mi s temi opazkami nočemo žaliti, mi smo le izrazilii menjenje, da je treba stvari, katero se pošiljajo v javnost, dobro premisliti, ker mahanje po zraku ne daje ugleda, pač pa smeši.

Zelimo pa, da bi nehalo vsa srdita polemika med učitelji, ker jim čisto nič ne korigisti in najviročejše le blamira.

Tržno poročilo.

Kava — še vedno močno iskana, in je tendenca tako dobra. Prodalo se je te dni 2000 vreč Rio, po f. 69 do f. 77, 6000 vreč Santos po f. 64 do f. 75, Java Male, stane f. 79 do f. 84, Ceylon plant f. 86 do f. 129.

Sladkor — tendenca se je zboljšala; iz vseh trgovšč so došla poročila o boljšej kupčiji; prodalo se je te dni 6000 vreč sladkorja po f. 17.50 do f. 20.50.

Sadje — dobro obranjano. Pomeranče in limoni f. 2.50 do f. 6, mandlji f. 77 do f. 80, datliji f. 23 do f. 26, fige v vencib f. 11 do f. 12, rožički grški f. 6.50, pulješki f. 9.60 do f. 11, onaša f. 22 do f. 23, razne cveže f. 17 do f. 22, Elemen f. 19 do f. 30, Sultanina f. 19 do f. 33.

Olje — jedilno f. 36 do f. 42, namizno f. 50 do f. 69.

Petrolje — trdnješ; rusko stane f. 7.50 do f. 7.75, amerikansko f. 9.25.

Domači pridelki. Fižol ruječi stane f. 8.75 do f. 9 bohinec f. 10, koks f. 11.50, beli f. 10 do f. 10.50, mešani f. 7.50.

Maslo — dobro štajersko f. 84 do f. 91, sube č. šplje kranjske f. 8 do f. 9.

Žito — cena nekoliko trdnješ; pšenica banaška stane f. 9.25 do f. 10, koruza levantska f. 6 do f. 6.25.

Les — slabo obranjani, cene prav nizke.

Seno — konjsko f. 1.40 do f. 1.65, volovsko do f. 1.85.

Borsno poročilo.

Kurzi tržnih papirjev se dobro drže, kljub neugodnim poročilom iz Bolgarije.

Dunajska Borsa

dne 19. novembra

Enotni drž. dolg v bankovcih 83 gld 70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru 81 • 70 •
Zlata renta . . . . . 114 • 20 •
5% avst. renta . . . . . 101 • 05 •
Delnice narodne banke . . . . . 871 • — •
Kreditne delnice . . . . . 286 • 40 •
London 10 lir sterlin . . . . . 125 • 70 •

Priposlano*)

Odgovor učiteljski petorici.

Gaberšekova znana stranka ni vodila nič stvarnega proti zadnjemu dopisu v Edinosti. A ker mu ni mogla drugače do živega, razupila ga je v zadnji Soči kot tuj izmišljen, sramoten in hudoben dopis. Obžalujemo, da se po tej poti hočete zagovarjati. — Omenjeni dopis se je pisal in spisal tu v Kobaridu in nikjer drugje. Tudi ni napravil onega dopisa en sam dopisnik, marveč mnoga nas; tudi ne kaka stranka, n. pr. pevci, ampak Kobaridci, kar je razvidno iz potpisa. A zdaj se nobete ravnat po svojem navadnem geslu: ne kdo? ampak kaj? Težko je obojsaj kateri zaveden Kobaridec oni dopis, če so mu tukajšnje razmere dobro znane, še manj pa kateri iz kroga pevcev, s katerimi ste delali po listih kakor neka živalica z mehom. Recimo, da je oni dopis v vaših očeh poln hudobje, kakšni so pa še le vaši bili ne le v naših očeh, temveč pri vsem narodu.

Vaše hušobne in prestrastne dopise obsojaj je ves narod, našega pa obsojate samo vi. Zato, da smo pri tej priliki resnico povedali (vsega pa nismo še rekli), obrekujete nas le po starej svojej navadi, imate in razpostavljate nas kot lažnike, obrekovalce in hudobneži itd, a ko ste vi z namihudobno v listih delali, vsako malenkost pretirali in nas do skrajnosti preganjali, mi se nismo oglašili v listih; kar ste vi preveč govorili in na velik zvon obešali, to smo mi premalo.

Dokler nam ne ovržete dat in fakt onega dopisa s tehničimi in temeljnimi dokazi, smatramo vas z b. . . . . ter vam pošljamo one predkate, ktere da jete v svoji izjavi pisalcu (pisalcem) onega dopisa, neodpredatelj nazaj. Če pa smatrate še zmirom oni dopis za hudobnega in lažnijevca, potolažte se tedaj, ker imate pri njem vi največje zasluge, kajti mi smo se naučili tako strastno pisati samo od vas in od nikogar drugega. Saj smo rekli, da ne odjenejate, dokler nemate zadnje sedeve v listih (časnikih).

Da, vi hočete še dalje rogoviliti, mesto da bi si trkali na prsa ter vzdahnoli vendar enkrat: »O Bog nebeski in vi Kobaridci, med katerimi smo luč sveta zaledili, odpustite nam ker spoznavamo, da smo vas v enem letu tolkokrat povrednem v javnih listih opravljali, obrekovali, zasmehovali, črnili in žallili. Spoznavamo, da nismo vredni biti vam domaćinci (Kobaridci) radi tolilkoga sramočenja skupnega nam doma. Tembolj pričakujemo od vas oproščenja, ker radi odpustite mladim in domišljavim ljudem in ker ste gotovo uže spoznali, da se uže dolgo sem pokorimo za svoje opravljivo in brezobzirno pisanje. Znaki ozbiljne naše pokore so vam ti le: V čitalnici puščamo stvari križem ležeče v znamenje obče žalosti. Ljudi smo naprosili, da bi nas memogre doče ne motili z svojim pozdravom. Na prejšnjih naših gostih šteljščih se redko kri iz med nas dobi, k večemu, da premljuje štiri posledne reči. Po prejšnjih veseličnih oknih, na katerih so pogosto vihrale zastave, sušimo sedaj žepne rute polne solz. Na dvorišči, na katerem smo se tolkokrat vrtili in sukali v prejšnjih časih, prodajamo sedaj žigala, kakor nekdaj Kicerki pred pogorelim glediščem dunajskega Ranga. Pri zadnjih naših veselicah nismo hoteli Kobaridskih godcev, v znamenje, da je takrat uže nastopil za nas čas pokore. Po istej cesti, po kateri smo se poprej tolkokrat trumoma vozili v Nadižo, videli in slišali ste nas letos peljajoče se ne v vodo, ampak k pogrebu (kar smo takrat med potoma peli, bile so le mrtavske pesmi (?)). Skratka, naša vest se je tako omejila in stisnila, da se več ne upamo na dan z ono samovestijo in veljavo. Toraj vidite, da je vendar čas, da nam odpustite ter da homo kot domaćinci skupno delovali na čast in blagost našega doma. Toraj, milost, sij ne bomo več — — —

To bi bilo moško in nič drugega bi ne bilo želeti. Toliko na ono poslano. Iz Kobarida dne 14. nov. t. l.

Prav mnogo Kobaridcev.

i/ Za stvari pod ovim naslovom je uredništvo toliko odgovorno, kolikor mu postavite več.

Cestitim gospodom pevcem!
V gledališči »Armonia« bode prva velika zabava na korist družbi sv. Cirila in Metoda v torek 7. decembra t. l.; zatorej najljudneje prosimo gospodov tižaških in okoliških pevcev, naj se blago izvoli potruditi k pevskim vajam: ob sredah točno

Sredstvo varujoče pred kolero

„EXCELSIOR“

tekočina za želodec

Specij: liteta

18-20

Bratov Zanardi & Comp. v Trstu

Izvrstno sredstvo za teženje v želodou in težko prebavo za smrdeč vzdih in anamniških boleznih, čisti in jači krv. — Želodčna tekočina „Excelsior“ vživa se lahko v vsakem dnevnem času in pri jedi tolko od odraslih, kakor tudi od otrok, ima prav prijeten okus ter je napravljena iz najboljših zdravilnih trav brez kakrškega škodljivega primesa. — Na razpolaganju so svedočne bolnice v Padovi in Benetkah, kakor tudi medicinske klinike v Padovi.

Glavna zalogu v Trstu: **RAJMUND MAYER**, Piazza Ponterosso. Naročila se brez mudnega opravlja.